

Dicta et exercitia Verlan canonici regularis

In tumultibus et exterioribus amorem mihi esse quietem et circa visibilia simpliciter oculo aspiciere magis aliena. neque affici ad magnam vel minus quod non est vis quamque res minima vel viles sit dummodo affertur a matris per ea correptionem. Qui permanebit puerus qui aliquid non est huius magnum estimat. quod pro tanto debemus omnia hinc modo putare nostram pro quanto de ea habet

In omnibus tribulationibus et angustiis interioribus et exterioribus hinc continuo et securum rearsu ad primum primum dimum et sponsum suum huius per se ut non delinquat eum in tempore malo arditat se et tribuat interiorum totam spem et omnem curam suam firmam in eum praecando. nec multum sollicitat de futuris qui primum contingit vel non. et tunc tunc cura praecedi a primum praecedi. quod primum suum. pudebit sibi tribulationem et pugnam videri fuit. et qui sibi videt expedire consolationem tepinam. primum enim cura est de filiis suis. Deo qui ab eterno tam vehementer dilexit nos et tam magna indigna amoris ostendit nobis. in seipsum et scriptum totum dat nobis continue custodit nos nunquam delinquit nos et hucusque adiuvit nos. quod non possit amodo non sollicitat pro nobis vel aliquid praemittit super nos ad primum praefectum nomen et amorem suum

In omnibus hinc humiles ac simplices mores et incedere via regia ab intra in conspectu dei et sanctorum angelorum. et mihi se aliquid conformare puritati eorum. quod sancti angeli nullo enim homine vidente gratulantur si omnia nostra pueri habet et honeste. Et sic se hinc in seipsum et alibi ac si staret in conspectu dei et sanctorum angelorum et audire quasi vocem exprobrantem in corde dicitur. Quid stas crebrius respiciens in terra occupatus in corde vantantibus quas nos detestamur? Quare vox casti turturis aut vox dulcis tauribus domini et nostris non frequenter audire a te in terra nostra vincitur? forsitan ideo quod casti turtur non est et habet adhuc sonum in terra merentium

Voluptas indumentis et utensilia seipsum elige. paupertate in omnibus tanquam thesaurum praesens coram deo et scilicet eius omni diligentia mihi inestigant servare et amare. Ad exilium huius vici tunc gravata labores comedat non mollia et que alii abhorret amplecti et sic consistere ac si omnibus motus mores et opera dnamaret regnum suum non esse de hoc mundo

Omnia facienda cum modesta et longanimitate facere quod festinanam

nimia et sportuitas extinguit sepe spm et gratia perdūt
 quae multū sūt cauenda. Et lig uerba fuit extior festiuana
 niti tū a seruāe quiete et niti sp simplifimē i corde oia exhora
 et tumultuosa. nō ponē bona sua in ore alioz s; niti oculū
 et q̄tq̄ alij dixerūt siue laudando siue vitupando non curae.
 sed habē recursū ab intra ad dnm vbi est thesaurū suū. et ubi
 querē a solacionē et dicitur se de oib; et illā itrouersionē i
 promptu habē vbi possit oculūq̄ ne pdrā eū possint attingē
 Et assuescēt ambulāe i corde in latitudie caritatē p oib; orādo
 oib; maiore pferm et etnā vitā desiderando. Et tam libenter
 hōe q; se suis pferat in dicitur; sicut ipse. Multū māsuete nī
 alio sustinē in oib; q̄ ming bene et pfrē ab extra vt intra fuit
 vnaq; em sua calamitas quā patit satis molesta est. Vni
 nūq; eā mirabilitatē seriositate et sportuitatē hūili ac di
 misso corde excusando declināe et morū equalitate vbi causa
 posat mitigare

Bem niti dnm pure querē nō comodū vel solacionē suā. sed
 q̄t fuit maior honor dei. s; querē siue hoc sult p comodū vt
 i comodū. solacionē vt desolacionē. mty vel ex. et oīno sic eē
 cōtenty. et dicit puru sentie tpe tribulaciōis et desolaciōis
 Dne tu scis cor meū tu scis q; tā libent' volo eē in tribula
 ciōe desolaciōe tribus et ariditate sicut i magna solacione
 et sine. dūmē maior honor tuū fuit. Et ecce ego nūm; et no
 uissū in domo tua obtuli tibi puū munusculū totū s; qd sūt
 totū qd unq; possū. nō q̄rens merpū nec glāz meā. Ideo
 rogo ex iimis meis quib; diligo te vt nō delinquas me
 in tpe senectutis et tribulaciōis. in tpe quo videar ab oib;
 q̄ ab oib; eē delictū. Et p̄re gressū meos in semitis tuis vt
 itelligāt qui tribulāt me q; nō ex toto deliquisti me. sed vt
 fidelis inuenieris ad tps pbasti me. Et sic crebris resignāe
 se dno q̄tq̄ tūc accidit p meliori et vtiliori accipe q̄ si posset
 tinge et exere se in talib;

Dem vehemēt' appetē et stude pueniē ad verā glāz et gaudiū
 sctōz et etōz dei qui sūt foris et intus sic vni et conformes
 dno q; carēt oī appetate et vniūt sine elāone vni; vt aliq;

sed quatenus cum eis dominus disposuit hoc sume eis placet siue sit
desolationes siue consolaciones lux vel tenebra vita vel mors.
Intellige etiam quod dissolu et esse cum christo multo melius et securius
est. sed adhuc alia restat via plena angustijs et tribulacionibus
quod multa debent nobis adhuc certamina delictiones et proba-
ciones pimentas sepe super proprias expensas quas tamen longaniter
expectare oportet.

Dominus ihesus christus in animis patient et longaniter exprauit in illis
nichil dulcia vel iocundu nichil molle nichil quod ad comoditate
spectet accepit. si tribulaciones obprobria inmoracione et abie-
ctione amant et docent tanquam nouissimorum omnium hominum sibi quatenus
in ipso fuit seruauit. Non festinauit intrare in gloriam suam nisi
prius gustatis omnibus tribulacionibus amaritudinibus et delictionibus
ab omnibus uene qui in mundo fuerunt. Nec est illa conditio uisus et mortuus
Nec hoc omnem sancti disposuerunt se multum desiderauerunt celestem patriam
et totis precibus ad eam anhelabant. Sed tamen magister studuerunt gaudium secundum
hic in corde acquirere in cognoscere uitam et sapientie et in reformatione
omnium in horum suorum ad uicaginem dei. et exteriorum suorum ad conformitatem
uite ihesu. quod se sensualis deuotione habeat. et multum desiderare esse
cum domino. et toto corde ad celestia suspirare. alioquin cum tedio uiuimus
torpedimus et deficiemus in uia. Sed super istud desiderium uigebit affectus
uoluntatis dei in omnibus. et quod dominus uelit nos hic esse fortiter et uiriliter
agamus et operamur uitalia opera mentis et extra. nec permittimus redire
aliquo modo diuini in nobis.

Sepe etiam disrute amorem nostrum. si enim spiritus propter nos affirmat ad gau-
dia celestia et non pure propter deum ut simus totaliter sui et sit ipse oia
in omnibus non est amor ne castus si adulterum qui indignus purgacionis
ignis. Veniet pseudobio qui auferet a nobis sponsus. huiusmodi tunc
plagas dominus tam bene et sapit sicut prius. Multum miti per uerificatione
cum et omnium uirum eternam. et sic ex talibus toto desiderio anhelat ad
agnatione et amore uitalis et sapientie et ad faciem domini
Lora uoluntas et sensualis affectus ad deum. leuiter redit obiectis
et castibus quod prout contingit. Sed ubi sunt agnatio uitalis et sapientie qua oia
sapienter horum prout sunt et ad quod ea deus fecit. ubi non leuiter uanillat
solum super quod est in animo. sed amato interiori intuitu quere perscrutat
oia quod condit etiam si sensualis affectus ad deum omnino non sentiat
Nunc obliuisci quod in pergnatione exilio et in certamine continuo

positus ē et nō est ubi debet esse. Ideo helptes alie lichte. vñ ubi
 et quō sustentet hoc puo tpe molatus sui. Si enī ad hoc p̄t pue
 nre vt sic sit vñit̄ deo vt nō subire at passibili ex aīo. si mētra
 pace fruat dno. qd ē qd hīc vlt̄a possit appetē. Et atq̄ de aliis
 sibi amdit extioribz enā que vident̄ esse magna. et scā et q̄ sit
 reputatus. si nō fuit sibi bñ ai dno quid p̄dest?

Frequent̄ se discunt m oibz q̄ eū mouēt et iquetat̄ et respicē
 ad finē. s̄z si nūc m istanti vocandz cēt a dno quō sentiret vt
 staret m illa causa q̄ eū mouet. Et sepe recole q̄ vincēt̄ passi
 ones et defrūs. et forht̄ sustinēt̄ adūsa et irmoda nō fugēt̄
 aut viciose declinat̄ dabit a dno māna abscondit̄ et nomen
 nouū qd nemo nouit nisi qui accipit. qd nemo sentit̄ p̄t cuiq̄
 rūsano ab eū est. qui ea q̄ foris sūt de deorsū et nō de sursum
 respiciūt

Oia exāna sua miora et extiora ordināe scdm mores et ex la
 et doct̄nā dñi nri ih̄u xpi. m quo sūt oēs thesauri sapie et sciē
 sc̄pturay dinay absconditi. q̄ oculi sapiēt̄ m capite eius hoc est
 m xpo. ita vt m oibz agendis solus et cū alijs. stans et sedens
 loquēs et tacēs orās et opans. et sic de singulis sp̄ ad r̄pm vel
 pinat. et qualit̄ m illo vel m illo se habuit. vel scdm suā estiano
 nē habē potuit tanq̄ exemplar sibi p̄ponat. et scd̄z posse suū
 se ei aformāe studeat. semp vñ discunendo q̄ sibi vel diffusis
 q̄ longe q̄ p̄e moribz et affrībz et moribz suis sibi existat.

Tpe quo surgendū fuit nisi ip̄igre et velocī surgē tanq̄ q̄
 multū de cōtinuo p̄frū p̄ sopnū deposuit et neglexit signā q̄
 se signo scē vnus oēs vanas ymaginātes illusiones dyaboli
 ac sōrma abiecit. itimio quoq̄ affrū gaude q̄ illuxit sibi dieb
 i quo multū potit̄ p̄mēri. ac m amore et cognōde dei alijsq̄
 v̄tutibz p̄ficē. Ad legendū vel cantandū matutias feruet̄ se
 p̄parat̄. r̄pas quoq̄ cū reliquis orōnibz suis attente dicit̄ sensū
 v̄boz irelligēdo et ex itellnū affrū formādo cor ad deū dirigē
Tpe quo dormiendū fuit mti dormiē et oīa fantasmā yma
 ginaonū et interdū et bonas cogitātes ex bona discretoe
 seponē et abicē. illud quoq̄ repere. **O**ia t̄ps h̄nt. Est temp̄
 dormiendi. est t̄ps vigiliandi. est t̄ps quiescendi. et ē t̄ps
 laborandi.

In comestione excepta causa nimitatis singularitate caue et de oibz
appositis scdm modu mēsure sue et appetitū comedē seu bibē
semp tū nimā repletionē caue. ymo in laude et gloria dei
quib nō habuit appetitū. ad sustentandū tū instrumētū dñi sui
nīm ad comedendū cogē et appetitū quomā. illud ruminando
enā si nolit iubente pposito faciat qd faciendū ē p salute. vel
illud. Date q sūt cesaris cesari et q sūt dei deo.

Nō nimis diu una vice lege sed ex laōne affrū elice et otōne
formāe. ac sic interi sepiq breuius orando laōne iterrumpē
Aut aliqd ex laōne signādo meōre cōmedando ppositi sui sū
aliqd dictāe. de frās suos retractāe. exāna pponē. deuote sub
missa voce cantāe et interi cōsilia actitāe.

Ante oīa cor suū custodie et quales cogitacōes tractauit caute
aduerte. A carnalibz cogitacōibz cor auerte et eas abhorre
et quilibz turpes nō curae sed totalit' dyabolo imponē. Cūq
mo tū amātissio ihū a uideis turpit' cōspūto a dyabolo itell'malit'
cōspū hūilit' et patient' sufferere. ac sic p mīssione turpid'
fantasmatū sputoz et colophoy q dūlastimq ihūs patient'
sustinuit remediari.

Passiones et uina sua spūalia diligent' mti cōgnosce. et cōn'
unū qdlibz uinū seu unāquāqz passionē suā et temptacōnē
singlaria remedia ex dictis scōz seu cōsilio alioz habē. et
sic eis resistendo et semp remedia apposita faciendo mti eas
supare. ymo spūgnacōis omīssione ī amore dei dilacōne pūy
et in cōis bturibz pamply pūce et alnz ac fixis radicāe. et sic
in serpo qnto flāma ardēs in sufflacōne depmī. tanto ardē
aq inflāmata alnz eleuat' et estuat calidiz ex pimentalibz
sentie. Sollicite tū qntū in ipō est semp otōnes temptacōnū
pūpue mīnalibz fugē et dedināe. et elongacōnē a pīe suo dilās
pūmo enā ad momētū caue. et eig offensā lūz in re nimā sumā
sollititudie formidāe. qz ydet oēs q fornicāt' ab eo

In septima et quorūqz ope extion ipate et discrete se habē et
modeste. nec una die sine nōbili nimitate vel cōmīssioē sic ipoz
tune laborāe vt alio die oporteat quiescē. fessus et fatigatus
ex ope rū dūlastim' ihū ex uinē fatigato sup puteū hūilitatis

et obire sedē et sibi patienti in ipso sustinet. Interdū etiā aqua re-
frigidat et spe futūe venūerānois sibi suā reforescē. et quasi
quodā limtheo labor sudores extergē. q̄ nō sūt digne passioē
et dolores huius typi ad su. glō. q̄ veue. i nobis. hēmp tū i oibz
laboribz doloribz et tribulacōibz sup oēm spem venūerānois
p̄ncipalit̄ ac finalit̄ dei honorē laudē et glāz itendē et iquirē
ut ipse sit v̄ncq̄ oīa in oibz

In ope suo vel officio qd̄ sibi cōmissū fuit hūilit̄ cōtentat̄ et i
hūilitate manē. nec alijs laboribz seu negonijs nisi feruor
vel caritatē ad hoc instigauit ex leuitate seu curiositate se
ingerē. **Cōsiliiter** in suo statu in bono p̄posito totalit̄ manē
quietus. et q̄ in oī statu seu gradu pugna sit et p̄cā n̄cāria
sepe rūnare. quia m̄lina est vita nr̄a sup t̄rā. et nūq̄ hō m
eodē statu p̄manet

Omnē opus seu laborē p̄n̄ et imēdiate ad amorē dei trahē q̄
vix hoc vel illud ideo fant vel facē intendit vt suo p̄ri relesit p
hoc placeat. **Beneficē** idē opus trahē ad amorē p̄ri q̄ videt
vtilē et expediēs sit fr̄i suo. Et sic nūq̄ ex cōsensu se in aliquo
querē q̄ caritatē nō querit q̄ sua sūt

P̄cipue libertatē et p̄uatā familiaritatē. colloquia iutilia
vtilē. sed si nōc fuit ad m̄rogata h̄cūbz v̄bis r̄ndē dispo
lucōē s̄p̄ exclusa. In familiari cōsuetudinē sepe inter v̄ba
sua p̄nsāe. et aduertē ne v̄bis suis quēq̄ scandalizet siue
derogando seu nimīū laudando. **Nec** etiā quātq̄ loquat̄ de
fr̄e absente qd̄ eo p̄nte nō audēt. **Assuescē** etiā p̄nq̄ tacē
vel aliā matiam intrōducē. q̄ p̄t̄ fr̄is sem̄ loquēt̄ p̄lacat̄ n̄ā
cōn̄ venosū siue cōsue v̄bis onosio et obdōntōris assensū
p̄bē. Et ideo assuescat v̄ba sua bis p̄us ad limā q̄ semel ad
liguā duā.

Oibz se m̄tē m̄suetū affabile et socialē exhibē. salua tū
semp hūil̄ v̄cāndia et dissoluta libertate exclusa.

Per oīa firm̄ nr̄itates infirmitates et angustias iternas
et extrinas sicut suas p̄pas niti sentit̄. et eis affrūose cōpati
et cōdesendē. et cōsilio et auxilio seu orōne subueniē. et cō
siliiter eis ab alijs sic fieri sicut sibi tribulato vult fieri t̄ime
desiderā.

Importunitates enā vel alioꝝ excusatioes seu irrepaciones nō solū
patient' sufferre sed tanq̄ instinctu et iussu spūs s̄i hec si cōtigit
v̄t gaudent' et libent' amplecti. et serpm̄ cōsiliando hūilit' sine
fitione seu sup̄ba excusatioe se venū dare et sentie nō aliud se
p̄meruisse seu dignū fore. Et sic ad cōformitatē ih̄i xp̄i sua hūi-
li et patienti sufferētia aiositatē et imodestā alioꝝ superare
Et et a p̄ore et sup̄ore irrepatoꝝ flexis genibz hūilit' venā pete'
Sem̄p̄ triquillq̄ et spūalit' letus esse. et vniā vōnem vincendi
dyabolū spūalē lennā fore exprimetali' sentie. Et ob hoc malā
tristitiā et deiectionē spūs tanq̄ spm̄ formatiois oī tpe suo
vniā et abiciā. Causas et modos vā et spūalis leticie m̄ti uel
tigae intelligē sapē et exerce. nūq̄ hec causa p̄maxia ē q̄ vis
nō oīno nichil fuit et adhuc nichil ē a rege regū et dño dñanū
vt sit caritate p̄petua p̄destinatus et dilectus. et q̄ ex puro nichilo
nō solū in esse p̄ductus. sed insup̄ ad glōsā ymaginē et similitudinē
suā sit creatus. q̄ vōnem et intellctū vt angelus sit p̄ditus. q̄ grā
redēptoris sui gratuita sit p̄uentus. q̄ ī ammirabile lumē fidei
quo creatorē et redēptorē suū agnosceret et amaret eaq̄ p̄ mult'
alijs formozibz rapacozibz et aphetozibz qui in tribus erroribz
sūt relictī ip̄a sit voratus. q̄ amarissā et crudelissā morte xp̄i
et p̄noissimō eiꝝ sāguie si met voluit sit redēptus. q̄ eundē
redēptorē suū qui q̄ dū in hoc exilio vixit corpꝝ suū in cibū
et sanguinē suū in potū sibi reliquit. Post hāc miserā si in eiꝝ
dilectione māserit. in p̄miū in glāz et etnā fruionē cū omnibz
elāz angelꝝ v̄z et hōibz sit habiturus et posse s̄surq̄. h̄ec et istia
intellctualit' cōsiderata spūalis leticie et nūq̄ excedentis. sūt
causa p̄maxia. exceptis alijs gratijs dom̄s et b̄n̄ficijs dei t̄ex
cognabilibz et inuābilibz m̄t̄is et ext̄is coh̄e hoī ex hūibz
v̄z q̄ tā p̄p̄tate q̄ adūitate exeret. q̄ a tēptatōe sepe m̄or-
dit' eripit. et p̄ hāc sibi q̄ p̄ fr̄is sit in v̄tutibz oūdit. q̄ dūse
et inuēribiles cōtōnes p̄merendi sibi a deo donant' et p̄uidēt'
et sic de cōsiliibz q̄ mūdi et triquilli cordis oculis pleniꝝ et claris
vident' q̄ expr̄mi valēt seu scribi.

Orauedines et cōt̄rietates si occurrēt nō solū patient' sed

iocunde nū grāt actione tanq̄ si dñs sibi her fieri voluerit miti
 sufferre et amplecti. senū ruiando. **O**rdina rōe tua p̄se di qm̄ oīa
 seruiūt tibi. **E**go dñs creās malū et faciēs bonū. formās lucē et
 creās t̄nēbras. **I**n sup̄ tribulacōēs p̄tes p̄ valiori exāno quo tūc
 se exerec̄ potit reputāe. et totalit̄ in t̄nquillitate manē d̄uando
 sibi r̄p̄. **S**i nō h̄em istud forte haberē aliud p̄uidēsi. et sic tam m̄
 adūsū q̄ in p̄p̄is deū laudōe. miti in sp̄ū p̄firē et frām plurim̄
 de oībz ext̄no amōdēnis cōtinue facē. et i amore dei p̄ her am
 pliḡ crestrē et sic q̄st̄ in melle pomē dulce rē mellis attrahit
 expm̄tālit̄ sentie. nec vllis tribulacōibz a suo p̄posito recedē
Et si sp̄ūs p̄tātē h̄ns sup̄ r̄p̄m ascendit locū suū nō deserē. sed
 recognōtando quōnēs et qualis a multis tribulacōibz dignat̄ ē
 deus eū m̄ordit̄ eripe. et illud dant̄ū oīs cōfūmācōis vidi
 finē expm̄tālit̄ sentie.

De infirmitatibz corp̄is causa dei seu ex p̄missioē cōtingētibz
 v̄puta de debili capite pectōē oculis vel stomacho nulla pusil
 lamitate deici vel cōfundi. sed tanq̄ de sp̄cālibz et omulz p̄ule
 groy dom̄s et diuinijs t̄time gl̄xi. et laudabili sup̄bia inde p̄sumē
 et se indignū tā p̄nōsis dom̄s et p̄ulegroy reputāe. q̄ oīs nō sūt
 digni talia dona recipē. eo q̄ solū dñs quos amat arguat et casti
 get **E**t qui talia parūt familiarū et penuliarū filio dei affilant̄
 cui⁹ tota vita m̄d̄is reuē erat et m̄tiruū. in doloz et p̄secutione
 derisione et cōiuelia et t̄ruand̄ afflictioē p̄seuerās et desinens
 nec h̄ns vbi caput suū redimāet. **Q**uid gō q̄ infirmitates corpa
 les causa dei pati dignū fuit. nūq̄o m̄ito gl̄abit̄. et h̄as p̄ max̄is
 diuinijs reputabit̄? **N**ūq̄o nī h̄s laurēno ex m̄tmo cordis affi
 deo regnando in h̄at̄ vocē p̄rupet. gr̄as ago deo meo q̄ hostia
 ei⁹ effiā merui? **N**ōne nī phariseo disp̄t̄ tū m̄tēnone ex m̄ti
 nis regnabit̄ deo d̄cēs. q̄ nō sū sicut cet̄i hom̄m formosi fortes
 diuites et carnalit̄ prudētēs. sed sū vermis et nō h̄s obprobriū
 hom̄m et crucē tuā nō amānū. et abiectio plebis h̄ic flē et gaude
 cupiētis? **N**ōne enā nī h̄s paulo apl̄s tribulacōēs in carne pa
 ciente m̄ito gl̄abit̄ d̄cēs. libent̄ gl̄abor in infirmitatibz meis
 ut inhabitet in me v̄tus x̄pi? **Q**uid sic reuocat hōi⁹ et quodā
 mō volent̄ reduat̄ ad agm̄onē suū p̄p̄. sicut corporalis infir

mitas voluntarie et amor dei pressa. Ad sic veniat a familia
vbi noius et colloquys iustilibz et sic hoies ab nutra cauit et
vigilant facit sicut infirmitas. Cuid huilitate parana multos
dicitur vntu sic hois miserit vmo in hoie pstat sicut tēpacio
et copalis infirmitas? Purty nāq in infirmitate pstat: Cū
p alia queqz exēna spūalia hō ad ignicionē sue fragilitat
et nichilitatē indual alliat et exatā. sed p copale infir
mitatē q̄i manbz palpat et expitit. Cuid sic ad fāiliarita
tē dei et collocutionē suā hoies pduat et venas dīm susurt
pape fant sicut infirmitas? Quia nū aīa foris ad sensibilia
exiens quētē et solanone in sensibz et in sensualitate q̄it
et cōtrio tribulacionē et dolorē inuenit qd in ad serpas q̄e
solanone et requē mternā quā corpe nō inuenit tanq̄ co
lūba in arbhā noe vedie cōpellit q̄ vbi requesēt ped sp̄is nō
inuenit. Nūq̄ nō arbor in alhū tra cōpellit aug vanni sp̄is
iuxta se diffundi p̄hibent. Cū q̄ hoc sine sapiēs et itelligēs
de copali infirmitate amore dei q̄igente vniq̄ immura
bit seu pudebit. Cū vmo si possit vno nutu ab infirmitate li
berat et fortissiq̄ fieri nollet os ad hoc aspirāe. Et hoc itelli
ge de infirmitate seu debilitate iurabili seu ex mala plex
ione nali. Nōne talit infirmg credet illi qui dixit et nō p̄
mētū. si quid superogauit ego tū rediero reddā tibi? Si
nūing capitis estōz nō p̄bit. quō mting dolor seu gemitq̄
eorū mōspū dei p̄bit. Nōne qui cōtinue et iurabilis causa
dei sic infirmat et tribulat nūto in iudicio equo et iusto mōdi
iudia fiduālit hēbit dicit. memor esto dñe vbi tui seruo
tuo in quo m̄ sp̄e dedisti. En multis ānis et longo tpe i cōte
quo tuo et tui causa talē vel talē infirmitatē aq̄sui et pan
enter et gaudent ob amorē infirmitatis tue hanc sustinui.
Cū q̄ nūc mercedis reddes michi. Nōne tu veniat et isal
libit oibz tui causa patientibz magna p̄misisti. q̄n eob ad
panāz exhortando sic dixisti. Dñi qui p̄secutionē panūf
p̄t iusticiā q̄m ipoz ē regnū celoz. Ene patient sustinui
tribulacionē quas sup me venie p̄misisti. tu reddes nūc qd

patientibus fideliter promissisti. Verumptamen super omnem spem et intuitum
 futuri remissionis horum aliorum et principalium accendit hominem
 ad corporales infirmitates subeundam, volutarie et hilariter
 sustinendam. quod vix per has de qua amplius glorificatur et quod christo in carne
 per totam vitam suam passio informis assimilatur. Supplet enim ea que
 desunt passionum christi in corpore suo. Et que maior gloria seu maius
 premium quam sic assimilari dei filio. Et quod iniquis et tribulationibus et
 afflictionibus suis amodo murmurabit seu pudebit et de eis
 confundetur.

In omnibus secundum exemplar christi et doctrinam sanctorum eius se verant ex
 fundo humilitate et deprimere et modis humilitatis et fragilitatis sermone des
 tigne. ex agnitione proprie nihil habentis et fragilitatis sermone des
 pice diuinitate et ut verant est nihil reputant. In deo tamen super
 suum intelligit se magnam et valde magnam aliam reputat. Sed quod
 sit aliquid magnam absolute deo et sibi inde nihil asserit quod ex se
 semper ad nihil tendit. et ad omnem defectum perfectus est. et a deo ad
 omnes boni effectum duntaxat perfectum misericorditer erigit exaltat et roborat
 quod omne datum optimum et omne donum perfectum videntis est a parte luminis
 Cuius est se in veritate inuenit sapit et intelligit. tale se ab aliis
 in quantum sine detrimento eorum fuit agnoscit et reputat et affertose
 desiderat. et in vera consideratione sua proprie fragilitatis alios me
 liores et perfectiores se et deo acceptiores reputat et excedit. et
 eorum bona facta quibus prout videantur attolle et magnificat.
 et sua bona facta que deo dignatur in ipso operari quantumlibet magna vi
 deantur deprimere et puerpere. cum humiliter et verant de se sentant
 hoc in comestione vestitione et rebus utensilibus necessariis viliora
 semper appetendo. et cum optimum fuit eligendo nouissimum locum
 ordibus infirmis que noniam reputationis amando manifeste ad ex
 ondem. In his tamen omnibus non a veritate recedat sed misericors qui non
 nisi vilia debeat et expediat se humile sentie retinet. Huius
 qui tale humilitate et mansuetudine in se verant sentie me
 ruit. quia vera ante requie et nunquam exudente inuenit. ad beatum
 quod nulla gratia se dignum reputat et super mutabilia omnia esse
 Quod dicitur quod nihil habet et omnia possidet. ad gloriosam et mirabilis

q̄ nichil oīno esse et sup oīa esse. **D**ñi paupes spū qm̄ reuelans
cordis ondis hoc et mirabilia videbūt

Priori et post ipm̄ senioribz in oībz bonis tanq̄ deo hilarit̄ obedie
in oībz dubijs et tēptacōibz suis ad ipos recursū habē. scdm̄ eoz
cōsilia tanq̄ spūs s̄cūs p̄ ipos loquat̄ sine oī discussiōe vel hesita
tiōe facit. et eos ex reuerētiā amore tanq̄ thronū dei sedē sapiē
et facerariū spūs s̄cūs s̄cūs habē. **C**h̄ymo oībz fr̄ibz p̄p̄ deū in oībz
s̄cūs et bonis tanq̄ s̄cūs anglis libent̄ obedie. et in oībz agēdis
hoc sibi magnā lucrū estm̄ae. si nō suā sed alia volūtate merue
rit adimplē. et hoc sumā tristitiā sentit̄ si inuenit̄ se volūtate
ip̄am fecisse vel facē

Libenter silere libenter solus et in cella esse et in eā tanq̄ in
paradisū terrestre tanq̄ tutissimū refugij locū tanq̄ i auditoriū
et colloquatorū spūs s̄cūs s̄cūs et tanq̄ in uisitorū s̄cūs anglōz gau
denter intrare. q̄ in cella seruz dei sepe familiarit̄ colloquit̄
dn̄o suo tanq̄ amicū cū amico. et s̄cūs angli gaudet̄ eē in cellis
seruoz dei sicut in celis. In cella tū nūq̄ onosus sedē sed aut
orāe aut legē aut in bonis exercitijs vel ope manūū se q̄tinue
exercē. ac p̄ hoc solanōnē spūalē et refugij in deū acquirē
Colloquia quoq̄ vana et solanūculas huānas paulatim fasti
die. et q̄ oīs gl̄a filie regis ab intus sit expm̄entalit̄ sentire
Nō cōtentat̄ fuerit siue sint de hūilitate vel caritate paāa
siue obia seu de iustitijs. sed semp̄ niti cū optimū fuit ope adm̄
plere q̄ p̄bano v̄tutis exhibino ē opus. **P**ulchroz est v̄boz
et cogitatorū iterdū leuis ē emp̄o. opm̄ at bonoz valde dif
ficialis. Enā meliō ē modicū spūs q̄ multa l̄a sine s̄cūs et
sapore.

Cepissē et intimo cordis affrū volūtati diuine suā volūtate
plenarie subicē et resignatē vt sem̄ libē faciat in p̄nti et in
futuro p̄ut ab etno cū ip̄o et de ip̄o h̄c̄i disposuit. dicendo in
ip̄e volūtate plenaria resignatē. **C**emētissē p̄ ego tota
l̄i s̄cūs tuz in aīa et in corpe. et oīa mea tua sūt dona. ac sme
te nichil p̄fere valeo. et p̄ter te solū nichil aliud a te desidero
sicut disposuisti meū facē an̄ mūdi cōstitutionē sic in oībz

et per oia tua bñplacētissā voluntas fiat semp meū et pdu
me qñtonq ad te.

Assuesce sepissime orāe breuit' hos vsus. Tibi delictus ē paup
orphano tu eris adiutor. Vide qm tu laborē et dolorē aspicias
p hie gressu meos in sentitis tuis et et silēs q̄ inuābiles
pposito tuo viciū queientes dulas et frequent' ruiare

De bñfms dei inuērabilibz tā corpālibz q̄ spūalibz tā in se
q̄ in alijs q̄sideratis sibi. Deuote regranā. et ex q̄sideratōe
donoz et grāz in amorē largitatis feruētiq̄ exurgē. Grām
quoq̄ datā nūq̄ inuaniū reuēte sed ad qd̄ data est ipā vti et
fructū plurimū in etnā dei glāz inde fare. Ex q̄sideratōe
creaturaz ad q̄gnitiōē amirātiōē laudē reuētiā amorē
et dignificatiōē mirabilis et sup̄laudabilis creatoris miti
assuesce qñtonq̄ ponē cor a distractōibz aliēnomibz
et occupatōibz suis feruēt' colligē. et q̄ solū vtiq̄ vnū nra
rū sit ex itimo cordis affnū ruiāē. et p̄ experiētiā i diābilibz
quietis suauitat' et t̄quillitat' ex v̄mone cordis venient'
in seipō felicit' sentie. et sic cor v̄mū nū oibz affnōibz suis
ad sumū bonū feruēdū erigē. et sibi illud tanq̄ etnā oblatio
ne offerre vix modū capiatat' sue quo sibi mai' f̄sta spūs
data fuit sumo bono suauit' adherē et in ipō totalit' requeſcē
sed eius glōſe facie p̄nā et reuelatiōē manifestā tanq̄ oibz
deſiderij quietatiōē et impleatiōē et oibz boni finalē adepti
ōē et q̄p̄hensiōē ex itimis p̄cordijs suspirale. Och syue
zute here. off ich by dy ruc. so en begerde ich nicht mere
wente ich hedde alle gud vnd alle ere. vñ ver vullet we
all myne begerde. Off och zute vatter vānceer selen wy
homen to gader. vel. O qñ tibi p̄ntabor. o qñ te vt es cōtem
plabor? O qñ te laudabo nū anglis et clamabo. Te Deū laus
et glā p̄ m̄fima sc̄la et cōsilia. In hys t̄ri deſiderijs q̄ntūlibz
feruētibz sc̄is et spūalibz p̄nr et finalit' magis honorē laudē
et gloriā dei querē et intendē. q̄ suiū comodū v̄mūatiōē
et ienarrabile gl̄ficationē. si tñ t̄x̄ cogitabilis dignano dei
dignata fuit ipm vel inter nouissā sui gl̄rificati corporis

membra amare qui sub p[ro]p[ri]o m[en]te vel p[ro]p[ri]a d[omi]n[us] filij mort[is]
est et d[omi]n[us] a[n]i[m]a[n]t[is] n[atu]r[us]. Et q[uod] i[n]telligit q[uod] d[omi]n[us] h[ic] i[n] hoc ex[em]p
noso car[er]e h[uius] f[er]u[er]ent[is] corp[or]is i[n]cl[us]u[s] fuit nullo m[od]o posse se
m[is]se q[uod] ab eo exigit[ur] ut debitu[m] suu[m] ad q[uod] ex n[atu]r[is] et ex
p[re]p[ro] c[on]strig[er]it. ut v[er]o d[omi]n[us] de[us] suu[m] ex toto corde tota a[n]i[m]a et
tota mente. et p[er] m[en]te suu[m] sicut s[er]u[m] diligat. vel v[er]o p[er] f[er]u
hic v[er]o vel salt[em] ex tenuiss[im]a p[ar]te aliquo m[od]o se posse p[ro]solue
ideo sicut ex m[en]tis medullis desideras debitu[m] suu[m] ad q[uod] t[ame]n
an[im]e c[on]strig[er]it. et p[ro]soluendu[m] ab eo corde pete[n]t plenarie et
i[n]tegre p[ro]solue. optat s[er]u[m] corp[or]is sui dissolu[er]e. et sp[iritu] et a[n]i[m]a
ad plena[ri]e p[ro]soluendu[m] deo debitu[m] q[ui]t[em]q[ue] sibi p[ro]p[ri]ari. ut d[omi]n[us]
de[us] suu[m] sicut ab ip[s]o exigit[ur] amet. et eternalit[er] fruendo possideat
in sua laude et gl[ori]a. vt sit solus o[mn]ia in o[mn]ib[us].

Dicit o[mn]ia n[on] habundare nec p[ro]p[ri]etate esse in sensu p[ro]p[ri]o. sed s[ed] i[n]
o[mn]ib[us] sensu suu[m] h[uius]modi et alijs bene vel meli[us] ip[s]o s[er]u[er]ent[is]
h[uius] p[ro]p[ri]etate subie[ct]e et c[on]formate. N[on] nimis ex[er]cite d[is]t[ri]buendo
cor in bonis cogitac[i]o[n]ib[us] restringe. sed meditac[i]o[n]ib[us] bonis et
discrete et s[er]u[m] m[en]suram valitudinis sue fixa vel remiss[is]
i[n]herere. nec summa p[ro]p[ri]etate in illis c[on]stituere. sed quia p[ro]p[ri]etate
debilitate corp[or]is et caput in illis m[en]te valuit. hoc p[er] h[uius]modi
sue c[on]tinue i[n]p[ro]p[ri]etate sufferentia op[er]at[ur]. et h[uius] v[er]u[m] vel
consilij. m[is]t[ur]a m[en]te viderit oculi tui et m[en]te tuo o. s[er]u[er]ent[is]
sepe et q[ui]s frequen[ter] r[ui]nare.

Prop[ri]e aduertit o[mn]ia ex[er]c[iti]a t[ame]n corp[or]alia q[uod] sp[irit]ualia ad acq[ui]ren
da cordis puritate et ad i[n]te[n]dendu[m] visibilia et i[n]heredu[m] deo
et d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e e[st] ex[er]c[iti]a. et p[ro]p[ri]e ad acq[ui]renda illa adiuu[er]it
fixa vel remiss[is] eis e[st] i[n]herendu[m]. C[um] fantas[ti]s v[er]o s[er]u[er]ent[is] ex
debilitate caput et factitac[i]o[n]e d[omi]n[us] i[n]ad[er]ent[is] q[ui]lib[et] v[er]o s[er]u[er]ent[is]
et ir[ra]tionabiles appa[er]erit d[omi]n[us] m[en]te verant[ur] d[is]p[ro]p[ri]at nullom[od]o
ling[ua]e. sed h[uius]modi suu[m] i[m]p[ur]itate agnosce q[uod] t[ame]n in p[ro]p[ri]e co
gitat agnoscendo et alijs i[n]tendendo s[er]u[er]ent[is] cor auerte nec eas
curat. s[ed] si nimis i[n]d[er]u[er]entes m[is]t[ur]a fuerit t[ame]n eas i[n] aff[er]ent[is]
sp[irit]uales i[n]d[er]u[er]entes vel oppositos all[er]e et o[mn]i[n]e m[en]te formae. et
sic ex fantas[ti]s vel melancholij turbantib[us] p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] illud
et q[uod] dilig[er]ent[is] de[us] o[mn]ia coopant in bonu[m] exp[er]imental[is] sentie.

finit